

STOCKHOLM

21 กันยายน 2519

เรียน ท่านบรรณาธิการที่นับถือ

เนื่องจากข้าพเจ้ามาอยู่ประเทศ SWEDEN เสียหลายเดือนเพิ่งได้อ่านสัตว์แพทย-
สาร ปีที่ 27 เล่มที่ 2 มิ.ย. 2519 เรื่อง “งานควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ส่งต่างประเทศ” โดย
นายสัตวแพทย์ วิพิชญ์ ไชยศรีสงคราม เป็นเรื่องที่ประทับใจมากเมื่อมาอยู่เมืองนอกอย่างนี้
ดูเหมือนพวกเราชาวสัตวแพทย์ต้องการงานชิ้นนี้มากอยู่กับพวกเรามาก ขณะนี้ได้เริ่มงานเป็น
รูปร่างขึ้นมาแล้ว และกำลังจะใหญ่โตขึ้นไปเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นงานใหม่ที่เพิ่งเริ่ม จึงควร
ที่จะพิจารณาให้รอบคอบ และรัดกุมในการวางแผนงาน ควรที่จะได้รับฟังความคิดเห็นจาก
หลาย ๆ ฝ่าย และหาข้อมูลจากต่างประเทศนำสิ่งดี ๆ ของแต่ละประเทศมาอยู่ในเมืองไทยเรา
ด้วยหลักการนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้เขียน แต่ขอเสนอข้อคิดเห็นปลีกย่อยต่าง ๆ ดังนี้

(1) เรื่องจะตั้งหน่วย CONTROL MEAT LABORATORY ขึ้นมาใหม่นั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเป็นงานซ้อนกับกองวิชาการซึ่งก็มีหมวดต่าง ๆ ครบถ้วนอยู่แล้ว
ควรจะใช้ร่วมกันได้เพียงแต่เพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้นมาเท่านั้น ดังเช่นข้าพเจ้าได้ฝึกงานอยู่ ๒ อาทิตย์
ที่ SVELAB เมือง KALMAR ทางตอนใต้ของประเทศสวีเดน ถ้าจะเปรียบ “SVELAB”
ก็เหมือนกับ “สถานีตรวจโรคสัตว์” บ้านเรา แต่ของเขาไม่มีบริการรักษาสัตว์ทำงาน
LABORATORY เพียงอย่างเดียว แบ่งงานออกเป็น 3 แผนกคือ BACTERIOLOGY,
PATHOLOGY และ CHEMISTRY การตรวจคุณภาพอาหาร และน้ำมัน แยกห้องต่างหาก
แต่ใช้เครื่องร่วมกับ BACTERIOLOGY มีสัตวแพทย์ 4 คน หมุนเวียนกันทำแต่ละแผนก
สัตวแพทย์ตรวจเนื้อในโรงงานฆ่าสัตว์จะส่ง SPECIMEN มาให้ SVELAB ตรวจให้ทาง
PATHOLOGY และ BACTERIOLOGY รวมทั้งการตรวจหา ANTIBIOTIC ในเนื้อ
สัตว์ด้วย เขาทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ไม่มีการแบ่งพวก ถือว่าสัตวแพทย์ต้องรับผิดชอบ
ต่อส่วนรวม ดังนั้นหากว่าหน่วยงานตรวจเนื้อสัตว์จะเจริญก้าวหน้า คุณโรงงานฆ่าสัตว์ทั่ว
ประเทศควรจะให้งานสถานีตรวจโรคสัตว์ก้าวไปพร้อม ๆ กันด้วย เรียกว่าจับมือกันเดินการที่
งานควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์จะสร้าง LABORATORY ขึ้นมาใหม่นั้นเป็นการลงทุนสูง หาก

ร่วมกับสถานีตรวจโรคสัตว์แล้วจะ LABORATORY ที่สมบูรณ์ ทำงานได้เต็มที่ ที่ SVELAB นี้ ยังมีสัตวแพทย์หญิงผู้หนึ่งเข้าทำงาน SVELAB บ่ายไปตรวจเนื้อที่ โรงงานฆ่าไก่ด้วย

(2) ไม่เห็นด้วยที่จะให้มี CIVIL SERVICE EXAMINATION ด้วยเหตุผล ดังนี้

(2.1) การมี G.S.E ขึ้นมา ก็เท่ากับว่าไม่รับรองระดับการศึกษาของ คณะสัตวแพทยศาสตร์ทั้ง 2 คณะ มีบางประเทศในเอเชียเขามี G.S.E ขึ้นมา เพราะว่าประเทศเขามี โรงเรียนสัตวแพทย์ที่เป็นของรัฐ และของเอกชนซึ่งไม่สามารถจะควบคุมระดับมาตรฐาน การศึกษาให้เท่ากันได้ ดังนั้น ของไทยเราถ้าหากจะมุ่งหวังพัฒนาประเทศกันอย่างจริงจังแล้ว คณะสัตวแพทยทั้ง 2 คณะ ควรจะใช้หลักสูตรการศึกษาเดียวกันเหมือนกัน โดยร่วมกันร่าง หลักสูตร กับ สัตวแพทยสมาคม, กรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เราจะได้บัณฑิต สัตวแพทย์ตรงตามเป้าหมายที่จะพัฒนาประเทศ

(2.2) งานควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ ก็มีกองควบคุมโรคระบาดสัตว์บังคับบัญชา อยู่โดยตรง สูงขึ้นไปก็ระดับกรม ฯ ดังนั้น สัตวแพทย์ตรวจเนื้อ ก็เป็นเจ้าพนักงานที่ทำงาน อยู่ในระเบียบแบบแผนอยู่แล้ว

(2.3) งานควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ ควรจะมีบทบาทไปแก้ไขหรือร่างกฎหมาย เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ ตลอดจนให้สัตวแพทย์ตรวจเนื้อสัตว์ตามโรงงานฆ่าสัตว์ ต่างต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของกองควบคุมโรคระบาดสัตว์เท่านั้น การปล่อยให้ โรงงานฆ่าสัตว์ ต่าง ๆ มีสัตวแพทย์ตรวจเนื้อเป็นของตนเองนั้น ทำให้ด้อยในประสิทธิภาพในการทำงาน

(2.4) ส่วนการจะผลิตเจ้าหน้าที่ตรวจเนื้อ LAY INSPECTORS กรมปศุสัตว์ก็ มีโรงเรียนสัตวแพทย์อยู่แล้ว เพียงแต่ร่วมมือกับคณะสัตวแพทย์ ก็จะสามารถผลิตเจ้าหน้าที่ ของเราเองได้ โดยไม่ต้องมี C.S.E. เพราะเราผลิตของเราเองย่อมได้มาตรฐานตามต้องการ

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกผู้หนึ่งของสมาคม ฯ อยากจะเห็นวงการสัตวแพทย์ เราเจริญรุ่งเรือง จึงขอฝากความคิดเห็นนี้ผ่านมายังท่าน โปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ขอแสดงความนับถือ

นีสิต ตั้งตระการพงษ์